

JØRGEN HEDAGER NIELSEN

Syv varme kartofler

BIBELSTUDIE

LOHSE

Indhold

- 5 Forord
- 6 Sådan bruges oplægget
- 7 1. studie: Den rette lære
- 12 2. studie: Vished, tvivl og anfægtelse
- 17 3. studie: Påvirkninger
- 21 4. studie: Menighed eller publikum
- 25 5. studie: Hvis nogen synder
- 29 6. studie: Gode forvaltere
- 33 7. studie: Forskellige og dog ét
- 37 Om forfatteren
- 38 Egne noter
- 40 Oversigt over Lohse-bibelstudier 2013

Forord

Der findes en række spørgsmål, som kan kaldes varme kartofler. Vi ser forskelligt på dem og har måske svært ved at tale om dem. Det kan skyldes, at nogle af dem mest er private og måske endda intime. Det kan også skyldes, at vi ikke helt ved, hvorfor vi ser på dem, som vi gør. Tradition og opvækst kan bestemme meget om vores måde at leve på, uden at vi har gjort os grundlaget for vores væremåde klart.

Her er samlet syv sådanne varme kartofler. Formålet med bibelstudierne er at finde ud af, hvordan en bibelsk holdning vil være i de enkelte spørgsmål. Måske vil enkelte af dem ikke være aktuelle for jer. Så kan I springe dem over. Andre steder ville det måske være andet, der brænder mest på. Så kan man måske selv lave et oplæg ud fra denne bogs metode.

Det er naturligvis tilladt at lade tanker og samtale bevæge sig frit ud fra spørgsmålene. Men flere af kapitlerne grænser tæt op til hinanden, så hvis man vil undgå en fornemmelse af at køre i ring, er det bedst at holde sig ret konkret til det enkelte kapitels tema. Læs i øvrigt vejledningen på næste side, og bliv helst enige i gruppen om at følge den. Det vil i de fleste grupper være nødvendigt med en ordstyrer.

De syv kapitler er ikke sammensat helt tilfældigt, men der sker ikke noget ved at springe i dem. Måske vil det være en ide at holde pause og tage noget andet indimellem.

Sådan bruges oplægget

Man går ud fra, at ingen har læst hjemmefra. Hver deltager skal have en Bibel. Teksterne læses på skift af gruppens medlemmer. Samtaleoplægget falder hver gang i fire afdelinger.

Isbryderen sporer ind på emnet og giver anledning til at overveje forskellige synspunkter på studiets tema. *Isbryderen* skal kun lige slå tonen an – ikke mere.

10 minutter giver alle gruppens medlemmer lejlighed til at kommentere *Isbryderen*. I skal ikke nå frem til nogen færdige løsninger på de 10 minutter, som er sat af til samtalen. Vær præcise, og gå videre, når de 10 minutter er gået.

Guldgraveren er en nøjere undersøgelse af relevante bibelsteder. Det drejer sig først og fremmest om at finde ud af, hvad de anførte bibelsteder egentlig siger. I jeres arbejde med Bibelen bør I forsøge at holde jer til spørgsmålene. Den frie drøftelse bliver der lejlighed til i næste afdeling.

Skruen strammes er sidste afdeling. Det er her, I skal forsøge at anvende Bibelens ord på jeres egen situation. Samtalen kan derfor udfolde sig mere frit.

Det er ret vigtigt at være struktureret, så oplægget følges. Der skal kun bruges 10 minutter på samtale om *Isbryderen*. I *Guldgraveren* må der kun observeres – ikke fortolkes. Det er først, når man kommer til *Skruen strammes*, at der skal fortolkes og anvendes på vores egen situation.

Hvis en gruppe har svært ved at nå et kapitel i løbet af en samling, vil mit råd være, at man springer over en af bibelteksterne under *Guldgraveren* og så når så meget af *Skruen strammes*, som tiden tillader. Denne forkortelse bør forberedes af en af gruppens medlemmer inden samlingen. Hvis man deler et kapitel over to samlinger, vil gennemgangen af hele bogen trække for meget ud.

1. studie

Den rette lære

ISBRYDEREN

Jan og Poul er begge aktive og levende kristne og medlemmer af den danske folkekirke. De er enige om, at det ikke står alt for godt til med kirken sådan helt generelt. Men der er også ting, de ser forskelligt på.

Jan:

Grundlaget for den danske folkekirke er godt nok. Bibelen er grundlaget, og bekendelsesskrifterne står også fast. Det er os på Bibelens og bekendelsens grund, der har ret til at være her. Det er ganske vist hårdt at skulle høre på vranglære i prædikenerne, men sakramenterne, bibelordet og salmerne er jo da gode nok. Splittelse skabes af dem, der viger væk fra grundlaget, ikke af os, der står, hvor kirken har stået siden reformationen. Jeg forlader i hvert fald ikke frivilligt folkekirken. De må sparke mig ud, hvis de vil af med mig. Og for øvrigt har vi jo også en masse kontaktmuligheder i folkekirken. Tænk på alle mulighederne ved barnedåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Vi ville ikke have nær så mange naturlige kontaktmuligheder, hvis ikke vi var med i folkekirken.

Poul:

Ved at stå som aktive medlemmer i folkekirken bliver vi hæmmede af alle de forfærdelige ting, der foregår i den kirkes navn. Vi bliver medskyldige i vranglæren. Folk ville lægge meget mere mærke til os, hvis ikke vi blev blandet sammen med den tandløse folkekirke. Vi bør lave en valgmenighed. Det vil give meget mere frimo-

dighed i vores vidnetjeneste, og vi får mulighed for at holde gudstjenesterne, som vi helst vil have dem. Det, kirkefremmede har brug for, er en basun, der giver klar lyd. Medlemskabet af folkekirken gør det hele grumset. Mange ting ville være enklere i en luthersk valgmenighed.

10 MINUTTER

Find ud af, om gruppens enkelte medlemmer umiddelbart er enige med Jan eller Poul eller ingen af dem. Eller kan man være enige med begge? Der må godt gives et par argumenter.

GULDGRAVEREN

Vi skal nu læse fem bibeltekster og forsøge at forstå, hvad der egentlig står i dem. Det er ikke meningen, at vi skal overføre det på vores egen tid. Det sker i afsnittet *Skruen strammes*. I første omgang skal vi altså kun observere.

De første afsnit er fra Bjergprædikenen. Først læser vi et afsnit, der advarer mod vranglære. Derefter et par vers, der ofte citeres, for at dæmpe talen om vranglære.

Læs Matt 7,15–20

1. Hvad skal billedet »ulve i fåreklæder« sige os?
2. »Tag jer i agt ...« (v. 15), »... kan I kende dem« (v. 16), »I kan altså kende dem ...« (v. 20). Hvem er disse ord sagt til? Farisæerne? Præsterne? Disciplene? Hele folket? Ingen?
3. Hvad er frugterne et billede på? (Måske kan v. 21–23 læses som en uddybning til dette spørgsmål).
4. Skal kendskabet til frugternes art få nogen betydning for forholdet til træet?

Læs Matt 7,1–2

1. Kan det tænkes, at Jesus med denne formaning siger

til os, at vi ikke må have en mening om andre og sige den højt?

2. Er der forskel på at dømme og bedømme? Kan den forskel eventuelt hjælpe os til at forstå de to bibelcitatater rigtigt?

I næste tekstafsnit er Paulus begyndt at organisere menighederne ved at indsætte ældste som hyrder og tilsynsmænd. Det blev senere til præsteembedet. Det danske ord »præst« kommer af det græske ord for »ældste«.

Læs ApG 20,17-31

1. I v. 26 siger Paulus, at han ikke er skyldig i nogens fortabelse. Hvad er hans begrundelse for at kunne sige det?
2. Har tilsynsmanden/hyrden et særligt ansvar i menigheden?
3. Hvor kommer de glubske ulve fra?

Og så til afslutningen på Bibelens største samlede fremstilling af den kristne tro – Romerbrevet.

Læs Rom 16,17-20

1. Hvem skaber splittelse?
2. Hvordan skabes splittelsen?
3. Betragter Paulus læren som noget fast og uforanderligt?
4. Skal man undgå splittelse?

I Johannes' Andet Brev skriver han til en menighed, som han kalder »den udvalgte frue«, og menighedens medlemmer er børnene.

Læs 2 Joh v 4-11

1. Hvilket bud minder han først om?

2. Kan bedragerne kendes, så man ved, hvem de er?
3. Hvad skal menigheden gøre, når nogen kommer med vranglære?
4. Hvordan bliver menigheden medansvarlig i vranglærens onde gerninger?
(Flere steder om dette emne, som vi ikke kan nå at læse nu: 1 Tim 4,1-11 / 1 Tim 6,3-5 / 2 Pet 2 / 1 Joh 4,1-6 / Jud 3-4 og 17-23 / Tit 3,9-11).

SKRUEN STRAMMES

Nu skal vi forsøge at overføre det, vi har lært fra bibelstederne, til vores egen virkelighed.

1.

I en menighed eller menighedsgruppe, som har en udmærket præst, er der et ægtepar, som begynder at komme i en anden kristen sammenhæng, hvor man har en helt anden teologisk tradition, som bl.a. har et ikke-luthersk syn på dåben. De bliver grebet af det og kommer jævnlige med indlæg, når ordet er frit, og spreder skriftligt materiale og programmer fra denne anden kirkelige sammenhæng.

Hvad skal man gøre?

Hvem har evt. pligt til at gribe ind? Hvad er ansvaret over for det pågældende ægtepar?

Hvad er ansvaret over for resten af menigheden?

2.

I et sogn er der en meget bredt sammensat søndagsmenighed. Der er alt lige fra den nysgerrige/søgende, som dukker op indimellem, til de trofaste kirkevante. Der er grundtvigianere og missionsfolk osv. Præsten er tiltalende og ret respekteret i sognet. Jævnlige angriber han i sin prædiken den fromhed, som er missionsfolkenes liv. Han fornægter den legemlige opstandelse og gør det helt klart, at underberetningerne ikke skal

forstås bogstaveligt, og man hører ham aldrig tale om forsoningen ved Jesu blod. Man får det indtryk, at den gode Gud naturligvis har sørget for, at alle bliver frelst. Hvordan skal man forholde sig, hvis man føler sig utryk ved at komme i kirke hos sognepræsten på grund af tydelig vranglære i forhold til Bibel og bekendelse, og nabopræstens forkyndelse er god nok?

Har den del af menigheden, som holder sig til Bibelen og trosbekendelsen, et særligt ansvar over for præsten?

Hvis ja, hvordan bør man så leve op til det ansvar?

3.

Nu kan I vende tilbage til Jan og Poul fra *Isbryderen*.

Hvad vil konsekvenserne af den ene og den anden holdning være i jeres sogn, når det gælder:

- evangelisationen
- sognemenighedens liv og vækst
- den perifere kirkegænger
- de kirkelige handlinger
- dem som har en levende og stærk tro
- sammenholdet i de kirkelige grupperinger.

4.

Som afrunding på det hele kan I læse Hebr 10,22-25 og overveje, hvilken formaning der evt. ligger i disse vers i jeres konkrete situation.